

РАН БОСИЛЕК ЗАВИСТЛИВИЯТ СЕЛЯНИН

chitanka.info

Имало едно време един завистлив селянин. Ходел в гората, събирал дърва и ги продавал, та се прехранвал. Еднъж го срещнал белобрад старец и му рекъл:

— Добър ден, приятелю? Къде си ходил?

— Ходих да набера малко дръвца. Продавам ги и така си изкарвам прехраната — отговорил селянинът.

— Ами нямаш ли никакъв имот? Как си откъм жива стока? Нямаш ли жена, деца?

— Нямам си нищо и нийде никого — казал селянинът и седнал да си почине.

Седнал при него и пътникът.

— Ами ти кой си? — попитал сирوماхът.

— Аз съм горски човек. Отглеждам си магаренца. Паса ги в гората.

— Ох, дядо, моля ти се, дай ми едно магаренце да си нося дръвца. Нали виждаш — слаб човек съм, не мога да ги нося.

Дожаляло на стареца. Дал на селянина едно магаренце и му рекъл:

— Добре, аз ще изпълня молбата ти, но кажи на съседа си да дойде да му дам две магаренца. Той е по-беден от тебе.

Сирوماхът се развикал:

— Тъй ли? Да подариш на съседа ми две магарета, пък на мене — едно! Малко ли богатство има той, та да получи още две магарета! Дворът му е пълен с добитък и още трябвало да има! Щом е тъй, аз и без магаре ще карам, но няма да кажа на съседа да дойде и да получи две магарета.

— Е-е-е — рекъл старецът, — ти с тоя ум не магаренце, а и котка няма да видиш при себе си.

Старецът си взел магарето и си заминал.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.